

Hassas Konular

Adım Adım Bugünlere Geldik!

F. Sema Barutcu Özönder*

10 Haziran 2013

Türkiye’de son on yılı hazırlayan olay ve olgular, öne çıkan/çıkarılan figürler ile görünürdeki ulusal, uluslar arası ve uluslar üstü her tür kurum ve kuruluşların temsiliyetlerinin konum ve niteliği, işlev ve etki güçleri dikkate alındığında, Türkiye’nin nasıl ve niçin kitlesel hareketlerin alanı haline geldiğinin mükemmel bir değerlendirmesini yapmak henüz erken gibi gözükse de, amaçlanan muhtemel sonuçları açısından son birkaç gündür yaşananlar konuyu az-çok daha belirgin hale getirmiştir.

Esasen bir belediyenin işi ve sorumluluğu altında gibi gösterilen bir konunun nasıl da bütün Türkiye’nin hayati meselesi haline gelebildiğinin üzerinde dikkatle durulmalı, tespitler en azından soru olarak belirlenmelidir.

Sayın Başbakan’ın 9 Haziran 2013 tarihli açık hava konuşmaları ile hükümet ettiği kurulun erken ve çok konuşan üyelerinin televizyonlara yaptıkları şirin açıklamaları “Taksim Gezi Parkı” üzerinden gerçekleştirilmek istenenin aslında ne olduğunu daha net olarak göstermeye başlamıştır.

Oy veren Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının %50’sine hükmettiğini ilan eden Sn. Başbakan 9 Haziran 2013 tarihli açık hava konuşmalarında “Türk Baharı”nın aslında 3 Kasım 2002’de “gerçekleştiği”ni ağzından kaçırırken, sayın bakanları sorunun çözümüne ilişkin AKP Hükümetinin çözüm planlarının çoktan hazır olduğunu ifade etmeye başlamışlardır.

Sn. Başbakanın gerçekleştiğini iddia ettiği “Türk Baharı”, eğer Türkiye’nin Adalet ve Kalkınma Partisi’nin kuruluşunun hemen ardından tek başına iktidara gelişi ise, o zaman bu iktidar partisinin kuruluşu kararından başlayıp moda tabirle PR’ını yaparak iktidara gelmesinde katkı sağlayanları, içinde ve yanında yer alan birleşenlerini belirlemek, bu 10 yıllık tek başına iktidar sürecinde birleşenlerinin yalnızca eylem ve söylemlerini değil, amaçlanan eyleme uygun olarak değişen veya değiştirdikleri konularını da tayin etmek sağlıklı bir değerlendirme için en başta yapılacak iş olmalıdır.

Son on yıllık süre zarfında, Türkiye bütün toplumu ilgilendiren ve etkileyen davalarla sarsılmış, Türkiye Cumhuriyeti devleti ve milletinin iç ve dış güvenliğinden sorumlu ulusal kurum ve kuruluşlar toplum nezdinde itibarsızlaştırılmış, zayıflatılmış, işlemez hale gelmiştir. Parlamenter demokrasinin sağlıklı işleyişini sağlamanın birincil kurumları olan muhalefet partileri her seçim ve oylama süreçleri öncesinde hedeflenmiş, yalnızca kurum ve kuruluşlar değil, ayırt etmeksizin her vatandaşımız, içine düştüğünü düşündüğü bir dijital terörle paralize edilmiştir. Mustafa Kemal Atatürk ve onun kurucusu olduğu modern Türk devletinin kimlik, ilke ve değerleri alabildiğine aşağılanmış, Türk milletinin ortak sembol ve değerleri acımasızca aşındırılmış, içi boşaltılmaya çalışılmış, menfaatine olmayan emeller için hoyratça kullanılmıştır. Bu iş için, doğru ve tarafsız haber ve bilgi almanın ulusal kaynakları olan medyamız uyumlulaştırılmış, ulusal sermaye bağlanmış ve çeşitlendirilmiş, özelleştirmenin boyutları Türk ulusal güvenliğinin stratejik ve hassas kurumlarını da içine alarak uluslar arasılaştırılmıştır. Türkiye’nin yer altı ve yer üstü kaynakları ve zenginliklerinin uluslar arası kullanımları için de yasal düzenlemeler yapılmıştır.

Tamamen gerginlik ve kaos stratejisi üzerinden geliştirilen uygulamalarla, Türk toplumunun %50’sinin zaptedildiği sanılan “AKP kitlesi” ile ona karşı olduğu tezinden hareketle kalan %50’lik kitle arasında cereyan edecek karşılıklı bir karşı koyuşun veya karşılıklı bir direnmenin yaratacağı düşünülen bir karmaşa ve kaos

ortamından çıkış için tarafların önerilerinin ne olacağı bu aşamada önem kazanmaktadır.

Bütün Türkiye'yi saran İstanbul "Taksim Gezi Parkı" eylemleri, son 30 yıldır Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Türk milletinin topyekun mücadele ettiğini düşündüğümüz ve bunun için on binlerce vatan evladının şehit verildiği, bir o kadarının da gazi olduğu bölücü terör örgütü PKK ile Oslo'da başladığı açığa çıkan ve bugün İmralı-Kandil-Erbil üçlüsü olarak devam eden bir yapı ile Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin ve onun memur kıldığı kurum, kuruluş ve kişileri arasında yürütülen "müzakere" veya "barış süreci" diye adlandırılan bir zamanın gölgesinde başlamıştır. Bu karanlık gölgenin altında, ilk gözlem ve değerlendirmeler temelinde hemen sıralanabilecek sorular bizce şunlar olmalıdır:

- Belediye yönetiminin sorumluluk ve tasarruflarıyla sınırlı ve Türkiye nüfusunun neredeyse %20'sinin barındığı İstanbul'un "Taksim Gezi Parkı"nın bütün Türkiye'nin meselesi olması nasıl ve niçin sağlanmıştır?
- Antalyalı bir genç kızımızın neden kendisine vurduğunu ve neden gaz attığını bir türlü anlamayarak "Ama vurdun! Ama sen Türk polisi değil misin?" isyanı ile kucağında ağladığı "Türk polisi"nin yalnızca Gezi Parkı eylemcilerini değil, toplumun %100'ünü etkileyen orantısızlığı da aşmış, kadın-erkek, genç-yaşlı, hasta-sağlıklı, eylemli-eylemsiz her vatandaşı doğrudan hedef alan gazlı, sulu ve joplu, sonu gelmeyen, bitmek bilmeyen müdahalelerinin ardında yatan sebep nedir? Henüz etkileri ve sonuçlarının ne olacağı belirsiz olan, yoğun ve içeriği bilinmeyen zehirli biber gazlarıyla Türk gençliğinin ve genel olarak Türk vatandaşlarının sağlığı neden bu kadar riske edilmiştir?
- Çok yakın zamanlara kadar AKP iktidarının içeriden ve dışarıdan destekçileri ve birleşenleri olan ve 10 yıldır bilgince akıl yürütmelerde bulunan kişi, kurum ve kuruluşlar ile bugün kitleselleşen olaylara yön vermeye çalışanlar neden ve nasıl aynı kişi, kurum ve kuruluşlar olabilmıştır?
- Olayların ilk gününden itibaren içinde olmadıklarını açıkça beyan ettikleri ve bütün Türk milletini hiç bir provokasyona alet olunmaması için uyanık olmaya birçok kez davet ettikleri halde, T.C. Başbakanı, AKP hükümeti ve partisi, iktidar olabilecek potansiyele sahip iki büyük partiyi olayların içinde göstermek için neden ısrarlı konuşma ve beyanlarda bulunmuşlardır?
- Gezi Parkı olaylarını, başka yabancı TV kanalı değil de, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin PKK ile müzakereleri başlattığı, T.C. Cumhurbaşkanının daha geçenlerde ziyaret ettiği Oslo mahreçli televizyon kanalı canlı olarak dünyaya bağlamıştır? AKP iktidarının "Kadın ve Aileden Sorumlu" sayın Bakanının 10 Haziran 2013 tarihli bir TV programında şehir sorunlarına ilişkin çözüm önerileri neden hep Oslo ve Oslo modeli üzerinden seçilmiştir?

Buna benzer sorular elbette artırılabilir.

Ancak, bu kadarla bile şu anlaşılmaktadır ki, Türkiye'nin Adalet ve Kalkınma Partisi'nin zor zaptettiği %50 ve "Taksim Gezi Parkı" ile toparlanacak kitle ile "Yerel Yönetimler" adı altında hedeflenen bir "Yerinden Yönetim" yapısının dayatılarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üniter ve ulus-devlet yapısının değiştirilmesi ve Türk milletinin birlik ve beraberliğini parçalamayı hedefleyen bir "Anayasa referandumu" ile Türk Milletinin "gönüllü rızası"nın alınabileceği ümit edilmektedir.

Yegane ümidimiz, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üniter ve ulus-devlet yapısını ve Türk milletinin birlik ve beraberliğini hedefine alan, içeriden ve dışarıdan planlanıp uygulamaya konan her tür oyuna dur diyebilecek kudrette, fikri ve vicdanı hür vatandaşlarının sarsılmaz ve gevşemez varlığına olan samimi inancımızdır.

*Prof.Dr. F. Sema Barutcu Özönder, KÖKSAV Bşk.

KÖKSAV E-Bülten

KÖK SOSYAL VE STRATEJİK ARAŞTIRMALAR VAKFI

KÖKSAV E-Bülteni, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı (KÖKSAV) tarafından çıkarılmaktadır. KÖKSAV bağımsız ve bağlantısız, günlük siyasî konumu olmayan bir kurumdur; merkezine Türkiye ve Türk dünyasını alarak araştırmalarını ulusal ve uluslar arası sosyal, siyasî ve stratejik konulara yoğunlaştırır, araştırma ve incelemeler yapar. Dolayısıyla, bu yayında ifade edilen bütün görüşler, değerlendirmeler ve varılan sonuçlar yalnızca yazarlarına aittir.

© 2013, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı. Bütün hakları saklıdır.